

Verksamhetsberättelse för Jolosällskapet år 2017

Org.nr. 80 24 65 - 5071

Styrelsen

Styrelsen har under verksamhetsåret haft följande ledamöter:

Ordförande; Anders Sandström, Sekreterare; Anders Hedberg, Vice sekreterare; Kerstin Matz, Skattmästare och medlemsansvarig; Olof Sandström, Webbansvarig; Torkel Danielson, Övriga ledamöter; Johan Erséus, Rolf Andréen, Torbjörn Suneson, Erik Ohlsson, Kristian Wedel.

Styrelsen har hållit tre protokollförda sammanträden: 11/3, 4/5 samt den 16/11.

Valberedning

Lars Starkerud, sammankallande och Lars Samuelsson.

Revisorer

Claës Forsberg och Lars Starkerud. Revisorssuppleant Nils Bovin

Medlemmar

Sällskapet hade vid utgången av 2017 totalt 300 medlemmar, varav 16 nya för året. 29 medlemmar har av olika skäl avslutat sitt medlemskap under året.

Årsavgift

Årsavgiften för 2017 uppgick till 150 kr.

Årsmöte

Årets årsmöte avhölls den 11 mars på Nätgränd 3 i Stockholm där ett 25-tal medlemmar deltog.

Efter ordinarie årsmöteshandlingar presenterade Jolosällskapets ordförande Anders Sandström 2017 års JOLO-pristagare Nathan Shachar. Ordföranden läste upp juryns motivering och överlämnade diplom, prischeck och blommor.

Jolopriset 2017

Jolopriset instiftades 2002. Tanken med priset på 10 000 kronor är att utmärka journalister/författare som "med framgång verkar i Jolos anda". Det vill säga, förmedlar kunskap, är nyfikna och har en förmåga att gripa ögonblicket. Juryn har bestått av Kerstin Matz, Stephen Farran-Lee, Kajsa Olsson, Vibeke Olsson och Johan Erséus. JOLO-priset bygger på det ekonomiska stöd som olika bokförlag bidrar med. 2017 har Bokförlaget Bonniers generöst bidragit till priset.

Tidigare JOLO-pristagare är Mats Lundegård, Cecilia Uddén, Richard Swartz, Ingmarie Froman, Kjell Albin Abrahamsson, Annette Kullenberg, Kurt Mälarstedt, Mats Olsson, Ulrika Knutson, Ingemar Unge, Cordelia Edvardson, Per Svensson, Ola Larsson och Katrine Marçal och Lena Sundström.

Årets Jolopris, sponsrat av Albert Bonniers förlag, tilldelades journalisten och författaren Nathan Shachar av en enhällig jury med följande motivering:

”Årets Jolopris tilldelas journalisten och författaren Nathan Shachar. Han är en lysande essäskribent och en stilsäker journalist som förmår att vara eftertänksam och balanserad även i sin dagliga rapportering.

Precis som Jolo är han en historiker och porträttör som upplöser gränsen mellan journalistik och litteratur – och låter djupa kunskaper bli en tillgång och inte en belastning i skrivandet. Det är ett bildande nöje att ta del av hans texter, oavsett om de handlar om jesuiter i Paraguays regnskogar, judiska folkspillror på Rhodos eller framsynta varuhusägare vid Stureplan.”

Nathan Shachar är född 1951 i Stockholm, men har nästan hela sitt liv varit bosatt och verksam utomlands – framför allt i Mellanöstern, Spanien och Latinamerika. Han har från 1981 varit korrespondent för Dagens Nyheter, ofta baserad i Jerusalem. I bokform har han bland annat porträtterat författarna Oscar Levantin och Fredrik Böök. Till hans främsta verk hör essäsamlingarna ”Vilsenhetens förklädnader”, ”Den gåtfulla passionen” om ”Till jaguarernas land

Nathan Shachar tackade för priset med ett tal där han bland annat beskrev promenader med sin pappa, Knut Ahnlund, genom Stockholm från hemmet till Klara, där de ibland mötte Jolo. En titt i vardagsrummet på den tiden på vilken tidning som fanns i hemmet gav vid handen vem man var. När Nathan växte upp var DN tidningen hos alla liberala personer i Sverige.

Han började läsa Namn och Nytt och därefter Jolos artiklar som tidigt fascinerade honom. Jolo skrev rakt på sak, elegant utan snirklar. Jolo var en suverän beskrivare, ingen predikare, det finns inget uppfostrings-patos hos honom, man får dra sina slutsatser själv. Till och med i ett valreportage, så ger Jolo en ton, ett penseldrag, så är man där en i genrebild som vibrerar av igenkännande.

Den där hisnande känslan av förväntan inför resor som vi kan känna igenom oss i, den beskriver Jolo mästertligt. När Nathan själv började resa som journalist fanns journalister som Bang, Jolo och Daniel Viklund som förebilder. Det gav förväntningar på världen som är svåra, för att inte säga omöjliga, att uppfylla idag. Det var också högre i tak för Jolos generation, det gick att skriva saker som ”två vackra italienskor, en snabbtungad italienare”, så går det inte att skriva idag.

Om sitt namn berättade han att han inte ville ta sig fram i livet genom att använda vare sig sin pappas eller mammas namn. Pappa var ledamot i Svenska Akademin och mamma, Katarina Kraft, kärnfysiker och sedermera vetenskapsjournalist. När han också levde i Israel var det ett stort tryck på att ta hebreiska namn.

Om resandet berättade Nathan att pappa var kosmopolit, inte så många reste då, det fanns ett stort sug efter reseberättelser. Idag däremot ser resandet annorlunda ut, idag kan man ha varit i Phuket men aldrig i Borås. Tidigare ansågs det lite ouppfostrat/obildat att inte känna till Sveriges geografi, så inte idag. Tidigare var också svenskarna bättre än Israelerna på att kunna sin Bibel, vilket gjorde att det gick att beskriva reportagen utifrån den kunskap som alla svenskar hade. På 90-talet började denna kunskap att avta, för att vara helt borta idag.

Om sin vardag i Jerusalem berättade Nathan att det var fokus på Israel-Palestina fram till 2010-2011 då den arabiska våren började och efter det har inbördeskrigen i området tagit all fokus. Han fortsatte med en utblick över förändringarna i det politiska läget i mellanöstern.

Nathan avslutade med att kort berätta om sin senaste bok, som tog ett år att skriva, vilket egentligen var kortare tid än han egentligen velat. Han kom till Spanien 1975 första gången då Franco fanns kvar, om än sjuk, men skräckväldet fanns kvar. Det var väldigt annorlunda jämfört med nu, det har blivit mycket, mycket bättre.

Årets Joloresa:

I Jolos fotspår till Haparanda och Torneå den 1 - 4 september

Resan hade lockat 38 deltagare. Själva Jolo-resan inleddes med att deltagarna hämtades på **fredagen**, med buss vid Kalax flygplats eller på järnvägsstationen i Luleå. Bussen förde oss till Gammelstad där lunch intogs på Kaptensgården var-efter världsarvet Gammelstads Kyrkstad besågs. Resan fortsatte därefter till Haparanda där resenärerna efter incheckning åt en välförtjänt middag på Stads-hotellet.

På **lördagen** gjordes en historisk resa i Haparanda där vi bl.a. följer De tre's flyktväg till tåget i Jolos roman "De tre från Haparanda" samt besökte Hermanssons Handelsgård där delar av Tv-programmet spelades in. Vi fick också en visning av Handelsgården samt drack förmiddagskaffe.

Färden gick sedan vidare till Torneå och lunch på Restaurang Mustapartta. Under eftermiddagen, som var resans enda utlandsvistelse, besökte vi Tornedalens museum, samt Nedertorneå kyrka

Middagen intogs på Haparanda Stadshotell där Susanne Wallin ägare av Stads-hotellet, såg in i framtiden! "Köksbjörn eller dame de comptoir" en kort scen om livet på hotellet 1917."Stadens Clou!" – En kort berättelse om hotellets historia.

På **söndagen** gick bussen längs Tornedalen i Jolos fotspår och där fick vi uppleva inspelningsplatser för "Någonstans i Sverige" och "De tre från Haparanda". Bland annat besöktes Vuono, numera nedlagda skola, där filmens bastu var inredd. I Tornedalsskolan fick vi se ett fotocollage från inspelningen som vanligtvis hängde i den lokala orienteringsklubbens klubbstuga en väglös bit in i skogen. Collaget var framhämtat just för Jolosällskapetets besök. Vidare passerades Vijkkala, Benjamins gård, samt Scotts gård där inspelningarna skedde.

Efter en paus vid Polcirkeln i Juoksengi, åt vi lunch i Luppiobergets restaurang med en vidunderlig utsikt. Fortsättning följde på den finska sidan och Aavasaksa-berget där en jaktstuga som byggts åt den ryske kejsaren besöktes. Vi fick uppleva en historisk och naturskön resa längs Torneälven på såväl den finska som den svenska sidan.

Eftermiddagskaffet intogs på Privathotellet i Karungi där Tullaren Mikael Ekman arbetade. Vi fortsatte till Kukkolaforsen där vi efter en guidning på Fiskemuseet och fått oss historiska berättelser om fisket åt en god middag på restaurangen.

Måndagen avreste vi mot Seskarö där vi fick en guidning av händelserna runt revolutionsförsöket 1917 och efter lunch på Vårdshuset återvände vi till Luleå via historiska ”Jolo-platser”, bland andra Mojärv där Jolo låg förlagd under kriget

Boksläpp

Den 4 maj på Drottninggatans bokhandel i Uppsala och den 9 maj på Lidingö Bibliotek tillsammans med Bibliotekets vänner, hade Jolosällskapet glädjen att presnetera den nya boken, ”Vägen till Sarajevo”, med Jolos kåserier, reportage och historiska essäer, som alla handlar om Balkan. I boken får vi möta:

- En man som hade spelat fotboll med Sarajevo-mördaren Gavrilo Princip.
- En bosnisk bondkvinna som ville prata om Dag Hammarskjöld.
- En striptease-dansös som vräkte i sig wienerschnitzel.
- Stolta Tito-partisaner och ett svenskt par på desperat solsemester vid Adriatiska havet.

Jan Olof Olsson mötte dem våren 1963, då han tillsammans med DN-fotografen Roland Janson reste genom Jugoslavien.

De sökte spår efter första världskrigets utbrott 1914. Men de njöt också av lugnet vid den gamla bron i Mostar, gick på opera i Ljubljana, strosade i romerska ruiner i Split, beundrade Dalmatiens kvinnor och fascinerades av en kultur som var fjärran från den folkhems-svenska.

Boken på 192 sidor innehåller även en lång rad fotografier från reportageresan.

Medlemsmöte

Torsdagen den 16 november höll **Johan Hakelius**, kolumnist och politisk redaktör, Nyhetsmagasinet Fokus ett föredrag med titeln: **Drottningens England**. Närvarande var rekordmånga medlemmar, 47 st!

”Elizabeth II har suttit längre på tronen än Drottning Victoria. Precis som Drottning Victoria regerar hon över en tid av stora samhällsförändringar. Vad har den viktorska epoken gemensamt med den nutida elisabetanska? Och vad skiljer dem åt?”

Under möteskvällen inbjöds de närvarande medlemmarna att samtala om Jolosällskapets 20-åriga tillvaro. Samtalen fördes bland annat om vad vi minns från de tidigare åren? Vi såg även framåt, olika programförslag diskuterades, kommande resmål, tänkbara bokutgivning, Jolopriset och hur pristagarna vaskades fram mm.

Stockholm den 31 mars 2017

/Rolf Andrén/

Torkel Danielsson/

/Johan Erséus/

/Anders Hedberg/

/Kerstin Matz

/Erik Ohlsson/

//Anders Sandström/

/Olof Sandström/

/Torbjörn Suneson

/Kristian Wedel/

Här insättes Bokslutet i Original

Jolosällskapet			
Bokslut för Jolosällskapet år 2017			
Balansräkning			
	Tillgångar		Skulder
	2017-12-31	2016-12-31	2017-12-31
Behållning Plusgiro	82 235,35 kr	50 887,07 kr	2 250,00 kr
Behållning kassa	0,00 kr	0,00 kr	
Böcker	0,00 kr	0,00 kr	
Total behållning	82 235,35 kr	50 887,07 kr	2 250,00 kr
Förändring PlusGiro	31 348,28 kr		
Resultaträkning			
Intäkter		Kostnader	
Medlemmar	48 500,00 kr	Medlemmar	0,00 kr
Administration.	7 140,00 kr	Administration utskick, kopior, porto, PlusGiro avg. m. m. OBS Ej Jolopriset	20 601,72 kr
Räntor	0,00 kr	Räntor	0,00 kr
Jolopriset 2017	5 000,00 kr	Jolopriset 2017	10 000,00 kr
Repr/uppvaktningar	0,00 kr	Repr/uppvaktningar	
Möten/arrangemang	500,00 kr	Möten/arrangemang	0,00 kr
Skriftserien	11 290,00 kr	Skriftserien	9 710,00 kr
DELS /bokmässor	0 kr	DELS /bokmässor	770,00 kr
TOTALA INTÄKTER	72 430,00 kr	TOTALA KOSTNADER	41 081,72 kr
ÅRETS RESULTAT	29 098,28 kr	Totala intäkter -Totala kostnader - Skuld till medlemmarna	
Anmärkning: 15 medlemmar betalade under december 2016 in årsavgiften för 2017. Den inbetalade summan var 2 250 kr vilket alltså i bokslutet är uppsatt som en skuld till medlemmarna Jolopriset redovisas under punkten Administration som en utgift och sponsringen som en inkomst .		Uppsala 2017-12-31	
		Olof Sandström Skattmästare	

HÄR INSÄTTES

REVISIONSBERÄTTELSEN

I ORIGINAL